

напълнила съ масло, което не прѣставало да тече изъ делвж-тѣ ѿ, догдѣ имала праздни сѣждове. Тя продала толкосъ много масло, чтото не само могла да заплати дългове-тѣ на мъжа си, но у нея останѣло още доста пары, за да прѣхрани и себе и сынове-тѣ си.

Веднажъ ся случило гладъ въ царство-то Израилско. Пророческы-тѣ ученицы дошли до Елисея, и той заповѣдалъ на слугж-тѣ да сготви за нихъ ястїе. Единъ отъ слугы-тѣ излѣзълъ на поле-то да събира зеленчукъ за ястїе-то, намѣрилъ плодове отъ диво растенїе, които приличали на гроздїе, набралъ отъ него и турилъ го въ котела, гдѣ ся варило ястїе-то, безъ да знае вредно-то свойство на тыя плодове. Кога было готово ястїе-то, всички сѣднѣли да обѣдватъ; но, като поѣли малко отъ него, всички извикали: „учителю, ный умирами, ный ся отровихме! Въ това ястїе има отровж“. Елисей заповѣдалъ да всыпжтъ брашно въ котела, и послѣ казалъ на слугж-тѣ: „сега слагай, нека яджтъ безъ страхъ“. Всички ся насытили и останѣли здравы: плодове-тѣ изгубили вредно-то си свойство.

Единъ отъ ученицы-тѣ на Пророка Елисея казалъ: „стая-та, въ коуж-то живѣемъ, е твърдѣ тѣсна. Да идемъ кждѣ Иордана, да насѣчемъ дръвїе и да си сградимъ жилище.“ Елисей отишълъ наедно съ нихъ. Единъ отъ юноши-тѣ си испустилъ въ рѣкж-тѣ сѣкырж-тѣ, която искокнѣла изъ топорище-то. „О, какво да правѣхъ сега? Брадва-та е чужда!“—Извикалъ той.—„Покажи ми, казалъ Елисей, гдѣ испжстѣхъ брадвж-тѣ си.“ Юноша-та му показалъ онова мѣсто, гдѣ была паднѣла сѣкыра-та. Елисей хвърлилъ въ него мѣсто кжсъ отъ дръво—и желѣзо-то исплувало на повърхнинж-тѣ воднж. „Вземи си сѣкырж-тѣ,“ казалъ Елисей. Юноша-та прострѣлъ ржкж и взелъ сѣкырж-тѣ.

Въ единъ градъ дѣца-та поискали да ся насмиватъ на Пророка. Тѣ излѣзли изъ града и кричали по него: